

ورزش و تقویت امنیت بین الملل؛ نقش ورزش در توسعه اهداف جنبش تحریم، عدم سرمایه گذاری و بایکوت رژیم صهیونیستی (بی.دی.اس)

نوع مقاله: پژوهشی

DOR: 20.1001.1.15601986.1400.28.3.2.5

محسن بهمنی* رضا صابونچی** مهدی شریعتی فیض آبادی***

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۵/۸

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۶/۲۵

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی کارکرد ورزش در تحقق اهداف جنبش بی.دی.اس می باشد؛ پژوهش حاضر به لحاظ هدف کاربردی و به لحاظ نحوه گردآوری داده ها کیفی (توصیفی-تحلیلی) است. جامعه آماری شامل تمامی متون مرتبط با حوزه جنبش بی.دی.اس، ورزش و رژیم صهیونیستی و نمونه آماری برابر با ۷۱ اثر منتخب در آن هست. یافته های پژوهش حاضر نشان می دهد که ورزشکاران ۲۳ کشور مسلمان به واسطه تجاوز این رژیم به خاک مردم فلسطین از حضور در برابر نمایندگان رژیم صهیونیستی در عرصه بین الملل خودداری و در کشورهای غیرمسلمان نیز به واسطه زیر پا گذاشتن حقوق بشر بسیاری از چهره های مشهور ورزشی از فضای ورزش به عنوان اهرمی برای افزایش فشار بر سیاست ضدانسانی رژیم صهیونیستی استفاده می نمایند.

واژگان کلیدی: تحریم، بایکوت، رژیم صهیونیستی، بی.دی.اس، ورزش.

* دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران.

** دانشیار مدیریت ورزشی، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران.

*** استادیار گروه علوم انسانی، دانشگاه فنی و حرفه ای، تهران، ایران.

مقدمه

در اواخر قرن ۱۹ میلادی بود که گروهک یهودی کوچکی متشکل از یهودیان اروپایی و آمریکایی با ایدئولوژی صهیونیسم، به دنبال بهشتی امن^۱ در خاورمیانه بوده و به فلسطین رسیدند (دارت^۲، ۲۰۱۷). پس از بیانیه بالفور^۳ در اوایل قرن بیستم احساس ناامنی مبنای همیشگی تشکیل حکومت اسرائیل بوده است (نیکو و سویلمی، ۱۳۹۶). افزایش تعداد یهودیان در ۱۹۴۸ عرصه را برای مردمان این سرزمین تنگ‌تر کرد و این روند افزایش مهاجرین یهود پس از جنگ ۱۹۶۷ و دومین مرحله کولونیزه شدن ادامه یافت. بیش از هفت دهه از ایجاد رژیم اشغالگر در سرزمین‌های فلسطینی می‌گذرد و در طول تاریخ، دولتمردان و نظریه‌پردازان صهیونیستی همواره این حقیقت را کتمان کردند که اسرائیل بر مبنای تفسیری خاص (انحرافی) از دین و مذهب یهود شکل گرفته و تأسیس آن تنها بر اساس زور و نه حقوق مدنی و بین‌المللی بوده است (افتخاری، ۱۳۷۹).

از آنجاکه «جداسازی»، «دیگرسازی»، «رفتار دوگانه»، «شهروندی نابرابر» و کشیدن دیوار حائل میان جمعیت یک منطقه و عدم ارائه خدمات یکسان به افراد حاضر در یک واحد جغرافیایی از پایه‌ای‌ترین اعتراضات ضد آپارتاید^۴ بود و رژیم اسرائیل تمامی این اقدامات را علیه فلسطینیان روا می‌داشت؛ از همین رو فعالان حقوق بشری در مورد اقدامات این رژیم با حساسیت بیشتر عمل کردند و در نتیجه جنبش بایکوت و تحریم رژیم اسرائیل در نهم جولای سال ۲۰۰۵، برابر با هجدهم تیرماه ۱۳۸۴ اعلام موجودیت کرد (بی.دی.اس، ۲۰۲۰). این جنبش در قریب به

1 - Safe Heaven

2 - Jon Dart

۳- نامه‌ای تاریخی است که در تاریخ ۲ نوامبر ۱۹۱۷ میلادی توسط آرتور جیمز بالفور، وزیر خارجه بریتانیا، خطاب به والتر روتشیلد، سیاستمدار یهودی و عضو مجلس عوام بریتانیا نوشته شده است و در آن از موضع مثبت دولت بریتانیا برای «ایجاد خانه ملی برای یهودیان در سرزمین فلسطین» خبر داده است.

۴- آپارتاید (Apartheid) یا جدانژادی، واژه‌ای به زبان هلندی است یکی از اشکال تبعیض نژادی را بیان می‌کند و در اصل عبارت است از سیاست تبعیضی که نژادپرستان کشور جمهوری آفریقای جنوبی علیه اکثریت سیاهپوست بومی و بومیان آن کشور اعمال می‌کردند.

دو دهه اخیر در حوزه‌های مختلف مورد حمایت بسیاری از سیاسیون، هنرمندان و ورزشکاران قرار گرفته که نقطه عطف این موضوع را می‌توان در بازی‌های المپیک اخیر مشاهده کرد؛ «مشت محکم بر دهان رژیم صهیونیستی از توکیو» (فارس، ۲۰۲۱) تیتیر خبری است که ورزش بین‌الملل و در راس آن بازی‌های المپیک تابستانی ۲۰۲۰ را با چالش رویارویی/عدم رویارویی ورزشکاران سایر کشورها با نمایندگان رژیم صهیونیستی در بزرگ‌ترین رویداد ورزشی جهان مواجه ساخت. عدم رویارویی محمد عبدالرسول^۱ و فتحی نورین^۲ جودوکاران سودانی و الجزایری با نماینده رژیم صهیونیستی، در مقابل مبارزه تهانی القحطانی^۳ نماینده زن سعودی با نماینده رژیم صهیونیستی، مدال نقره سعید ملایی جودوکار ایرانی برای کشور مغولستان، حضور کیمیا علیزاده تکواندوکار ایرانی حاضر در تیم پناهندگان در المپیک ۲۰۲۰ توکیو بار دیگر چالش حضور اسرائیل در بزرگ‌ترین رویدادهای ورزشی دنیا را مطرح کرد. هدف از پژوهش حاضر تحلیل چالش‌های پیش‌روی حضور رژیم صهیونیستی برای ورزشکاران سایر کشورها، تصمیمات آنها در عدم رویارویی و استفاده از این تجربیات برای تحقق اهداف جنبش بی.دی.اس^۴ است.

مبانی نظری

چیستی، چرایی و چگونگی شکل‌گیری این جنبش در کنار مطالعه تطبیقی تجربیات جهانی و داخلی رویارویی/عدم رویارویی ورزشکاران نخبه جهانی در رویدادهای بزرگ ورزشی مانند بازی‌های المپیک، جام جهانی فوتبال، لیگ ملتها و غیره می‌تواند به واکاوی موضوع و نحوه برخورد ورزشکاران سایر کشورها با رژیم صهیونیستی به عنوان معضلی چندساله در عرصه ورزش بین الملل کمک‌کننده باشد.

1- Abdul Rasool Mohammad

2- Fathi Noorin

3- Tahani Alghahtani

4- Boycott, Divestment, Sanctions

چیستی، چرایی و چگونگی شکل‌گیری جنبش بی.دی.اس

جنبش بی.دی.اس که برگرفته از واژه‌های بایکوت، عدم سرمایه‌گذاری و تحریم اسرائیل است، در نهم جولای ۲۰۰۵ برابر با هجدهم تیر ماه ۱۳۸۴ اعلام موجودیت کرد. در دوران جنگ سرد و اوج اختلافات بلوک شرق و غرب، توجه به مسئله فلسطین به یکی از بارزترین نمونه‌های حمایت امپریالیسم از رژیم‌های ظالم، برجسته شد و روشنفکران چپ‌گرا و لیبرال‌های برابری‌طلب، به حامیان فلسطین بدل شدند. هم‌زمان با این فشار عمومی، یاسر عرفات، عنوان به رهبر سازمان آزادی بخش فلسطین برای اولین بار در مجمع عمومی سازمان ملل متحد سخنرانی و بیش از ۴۰ سال پیش مجمع عمومی سازمان ملل قطعنامه ۳۳۷۹ را با ۷۲ رأی مثبت، در مقابل ۳۵ رأی منفی و ۳۲ رأی ممتنع تصویب کرد. این قطعنامه، صهیونیسم را نوعی نژادپرستی و تبعیض‌نژادی خواند و آن را در کنار رژیم آپارتاید آفریقای جنوبی قرار داد. قطعنامه ۳۳۷۹ به شدت از سوی رژیم اسرائیل و دوستان آن مورد انتقاد قرار گرفت. این رژیم مدعی شد قطعنامه ۳۳۷۹ ضمن توهین به کرامت یهودیان، حاکی از یهود ستیزی است و نشان‌دهنده عدم حساسیت به خاطرات وحشتناک هولوکاست است. با ادامه این فشارها، مجمع عمومی سازمان ملل در ۱۶ دسامبر ۱۹۹۱ این قطعنامه را لغو کرد و ۱۲ کشور عربی علیه آن رأی دادند و هفت کشور نیز در رأی‌گیری شرکت نکردند (لوییز، ۱۹۹۱). در زمان اعلام حضور این جنبش، کمیته چهارجانبه موسوم به «صلح خاورمیانه (غرب آسیا)» تشکیل شده بود و مقامات تشکیلات خودگردان بارها اعلام کرده بودند که حاضرند بر اساس «نقشه راه» با رژیم اشغالگر به مصالحه برسند. بر همین اساس نیز مذاکرات صلح میان محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین و آریل شارون، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی در جریان بود. در بازه زمانی سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۱، غزه و کرانه باختری پس از یورش نیروهای صهیونیست به اشغال درآمده و شارون ادعا داشت با آرام‌تر شدن اوضاع از این منطقه عقب‌نشینی خواهد کرد. اظهارات شارون در رابطه با پیوستن کامل

بیت المقدس به سرزمین‌های اشغالی، تداوم شهرک‌سازی‌ها در زمین‌های اشغال شده پس از سال ۱۹۶۷ و مخالفت با حق بازگشت آوارگان فلسطینی اعتراضات وسیعی را برانگیخت و جرقه انتفاضه دوم را در سال ۲۰۰۰ زد (گزارش گاردین^۱، ۲۰۰۵). در سال ۲۰۰۵ و دقیقاً همزمان با سالگرد حکم دیوان دادگستری بین‌المللی لاهه مبنی بر غیرقانونی بودن احداث دیوار حائل در کرانه باختری، دیوار حائل در رام‌الله به دستور شارون احداث شد و یکی از اعتراضات اساسی جنبش تحریم به همین امر بود (آتمونا^۲، ۲۰۰۵). عمر برغوثی^۳، بنیان‌گذار و از اعضای مؤسس «کمیته فلسطینی بایکوت دانشگاهی و فرهنگی اسرائیل»، خواسته‌های بی.دی.اس را به اختصار اینگونه مطرح می‌کند (برگوتی^۴، ۲۰۱۱):

۱. پایان دادن به اشغال تمام سرزمین‌های اشغال شده در سال ۱۹۶۷ و برچیدن دیوار حائل؛
 ۲. اعطای برابری کامل به شهروندان فلسطینی اسرائیل؛
 ۳. اطمینان از اینکه پناهندگان فلسطینی و یا فرزندانشان به خانه‌ها و املاکی که خودشان یا اجدادشان از ۱۹۴۸ از دست داده‌اند، دست خواهند یافت.
- افزایش حساسیت‌های جهانی درباره حقوق بشر و برجسته شدن ایده‌های برابری‌خواهی و بازتاب آن در گفتمان سیاسی و اجتماعی جوامع سبب شد تا اهمیت فعالیت بی.دی.اس و یا ضرورت اتخاذ موضع علیه رژیم اسرائیل بیش از پیش برای مردم جهان، اندیشمندان و صاحب‌نظران دوچندان شود. علی‌رغم تلاش رژیم اسرائیل و حامیانش مبنی بر معرفی بی.دی.اس به عنوان جنبشی ضدیهود و خواستار محو رژیم صهیونیستی، بی.دی.اس در قالب رویکرد حقوقی، مدنی و غیرمسلحانه توانسته از طریق ارتباط با اتحادیه‌های اقتصادی، مراکز دانشگاهی، انجمن‌های

1- Guardian

2- Atzmona

3- Omar Barghouti

4- Barghouti

دانشجویی، مراکز مذهبی و جنبش‌های برابری‌خواه در سراسر جهان، عملکرد ضد حقوق بشری رژیم اشغالگر را منعکس کند (مهدی‌زاده و دبیری‌مهر، ۱۳۹۹). مؤسسان رژیم اشغالگر به خوبی می‌دانستند که دیگر در اروپا و آمریکا یعنی پایگاه‌های اصلی حمایت از رژیم اسرائیل، برای دولت‌ها و جوامع مذهبی حامی و خریداری وجود ندارد؛ پس در «ویتترین» اسرائیل عناصری به نمایش درآمد تا از آن جامعه‌ای مدرن و متمدن و مبتنی بر سکولاریسم و مقبول طبع اندیشمندان غربی برداشت شود (آران، ۱۳۷۸: ۱۰۵). این جنبش مدنی از کشورها به عنوان واحدهای سیاسی مستقل و همچنین سازمان‌های مردم‌نهاد خواسته تا رژیم صهیونیستی را به دلیل عملکرد ضد حقوق بشری در ابعاد مختلف سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و علمی تحریم کنند. افراد مشهوری در عرصه‌های سیاسی، دینی، علمی، هنری و ورزشی از این جنبش حمایت کرده‌اند (مهدی‌زاده و دبیری‌مهر، ۱۳۹۹).

تحریم با اهداف متفاوت و وسیعی اعمال می‌شود که مهم‌ترین هدف تمامی تحریم‌ها، بازدارندگی است. به این معنی که دولت و یا گروهی خاص پس از اعمال تحریم، اقدام پیشین خود را تکرار نکند و در رفتار خود تغییر اساسی ایجاد نماید. برای فهم بهتر می‌توان «اهداف تحریم» را به چهار رده اصلی (۱) تغییر رفتار، (۲) مجازات، (۳) علامت‌دهی و (۴) بی‌ثبات‌سازی تقسیم کرد. در زمینه اهداف تحریم، می‌توان بی.دی.اس را جنبشی با اهداف تغییر رفتار، مجازات و بی‌ثبات‌سازی تعریف نمود (الکساندر^۱، ۱۹۹۱). پس از حمایت ایلهان عمر^۲ و رشیده طالب^۳، دو نماینده دموکرات و مسلمان کنگره آمریکا از جنبش بی.دی.اس (گزارش آتلانتیک، ۲۰۱۹)، حجم مقالات ژورنالیستی، گزارش‌های خبری و بعضاً تحقیقات دانشگاهی در این زمینه بالا رفته است؛ ایزدی و همکاران (۱۳۹۳) در مقاله‌ای با عنوان «کشمکش بر سر برندسازی رژیم اشغالگر صهیونیستی در آمریکا؛ مطالعه موردی جنبش بی.دی.اس و دانشگاه هرتزیای رژیم

1- Alexander

2- Ilhan Omar

3- Rashida Tlaib

صهیونیستی» در قالب پژوهشی نظام‌مند به این موضوع پرداخته‌اند که حامیان و یا مخالفان رژیم صهیونیستی از جمله جنبش بی.دی.اس به‌عنوان مخالف این رژیم، از چه روش‌هایی برای بازنمایی این مخالفت استفاده کرده‌اند. جیمی کارتر^۱ رئیس‌جمهور سابق آمریکا نیز این رژیم را آپارتاید توصیف کرده و تأکید نمود که آپارتاید اجرا شده در فلسطین، بسیار بدتر از آپارتاید پلیس آفریقای جنوبی است. استیون هاو‌کینگ^۲ فیزیکدان مشهور قرن معاصر نیز حمایت خود را از تحریم اسرائیل به دلیل مسائل حقوق بشری و اشغال غزه نشان داد. هاو‌کینگ در سال ۲۰۱۳ در اعتراض به عدم رعایت حقوق بشر از سوی رژیم اشغالگر، کنفرانس بین‌المللی فیزیک در اورشلیم را تحریم کرد (برونستین^۳، ۲۰۱۸). اید^۴ (۲۰۱۶)، در مقاله‌ای در تارنمای اندیشکده واشنگتن برای سیاست خاور نزدیک^۵، به بررسی پرونده بی.دی.اس در فلسطین پرداخته و این‌طور نتیجه‌گیری کرده که مبدعان این جنبش همگی در بیرون از سرزمین‌های اشغالی حضور دارند و هر نوع بایکوت و تحریم رژیم اسرائیل و یا ادامه فعالیت جنبش بی.دی.اس، به نفع فلسطینیان نخواهد بود. اگلش^۶ (۲۰۱۷)، در مقاله خود در تارنمای واشنگتن پست پیرامون عملکرد نژادپرستانه رژیم اسرائیل به ریشه‌های ایجاد جنبش تحریم و علل نژادپرست خواندن دولت تل‌آویو به نقل از گزارش‌های سازمان ملل و با استناد به مطالعه موردی اوضاع کرانه باختری و غزه پرداخته است. بسیاری از حامیان بی.دی.اس اعتقاد دارند خواسته اصلی و دست‌یافتنی این جنبش پایان دادن به محاصره کرانه باختری است. بی.دی.اس بارها اعلام کرده که ضد صهیونیسم است و این رویکرد را در اسناد خود نیز گنجانده و تأکید دارد که ستون ایدئولوژیک رژیم اشغالگر اسرائیل، استعمار و آپارتاید آن، همان صهیونیسم است. بی.دی.اس همواره می‌گوید جنبشی غیرمسلحانه و

1- Jimmy Carter

2- Stephen Hawking

3- Bronstein

4- Bassem Eid

5- WINEP-Washington Institute for Near East Policy

6- Ruth Eglash

صلح‌آمیز است و رویکردی حقوقی-سیاسی دارد. از این‌رو باتوجه به صلح‌ساز بودن جنبش بی.دی.اس از یک‌سو و ماهیت ورزش به عنوان ابزاری برای تفاهم و دوستی بین‌الملل، در ادامه به بررسی نقش و تجربیات ورزش جهان در توسعه اهداف جنبش بی.دی.اس خواهیم پرداخت.

تجربیات ورزش در راستای تحقق اهداف جنبش بی.دی.اس

دیپلماسی ورزشی یکی از ابزارهای مورد توجه تل‌آویو به‌منظور کسب پرستیژ یا منزلت، عادی‌سازی روابط میان کشورهای عربی و اسلامی با تل‌آویو و ایجاد احساس تعلق یهودیان جهان نسبت به رژیم صهیونیستی است (فایضی، ۱۳۹۷). امروزه علاوه بر نقش پررنگ ورزش در ارتباطات اسرائیل و فلسطین این پدیده به یک بازیگر اساسی در تعاملات سیاسی میان دو کشور تبدیل شده است. اسرائیل به دنبال استفاده از ورزش به عنوان ابزاری برای عادی‌سازی شرایط و روابط در سرزمین اشغالی است. از سوی دیگر افراد و سازمان‌های بسیاری در حمایت از فلسطین از زمین ورزش استفاده تا اعتراض خود را به جامعه جهانی اعلام کنند. رویدادهای بزرگ ورزشی کاتالیستی برای تسریع اعتراضات داخلی و بین‌المللی نسبت به اشغال و خشونت رژیم صهیونیستی علیه جامعه مدنی و یا پایمال کردن حقوق بشر در سرزمین‌های اشغالی است که در راس این نهادها فیفا و رویداد جام جهانی فوتبال حضور دارد.

تا بازی‌های آسیایی ۱۹۷۴ اسرائیل در قاره آسیا به رقابت‌های ورزشی پرداخته که در آن زمان اکثر کشورهای عرب‌زبان از رویارویی با نمایندگان آن خودداری می‌کردند. حوادث المپیک ۱۹۷۲ مونیخ و بدنبال آن کشته شدن ۱۱ ورزشکار رژیم صهیونیستی به‌دست گروهک فلسطینی، دست‌مایه سیاستمداران این رژیم قرار گرفت تا به بهانه حفظ امنیت ورزشکاران و پس از اخراج از شورای المپیک آسیا در ۱۹۸۱، در سال ۱۹۹۴ به‌عضویت کمیته المپیک اروپا درآید (خبیری و شریعتی، ۱۳۹۴). در میان رشته‌های مختلف ورزشی، فوتبال در اسرائیل محبوبیت فراوانی دارد که آن نیز در ۱۹۷۴ به دلیل عدم تمایل بسیاری از کشورها در رویارویی با این رژیم در آسیا از

کنفدراسیون فوتبال آسیا کنار گذاشته و بالاخره توسط انجمن فوتبال اتحادیه اروپا (یوفا) در سال ۱۹۹۴ به رسمیت شناخته و باشگاه‌های رژیم صهیونیستی در اروپا ظاهر شدند؛ درواقع اسرائیل پس از سه دهه حضور در ورزش بین‌الملل مجبور شد تا به‌رغم موقعیت ژئوپولیتیکی آسیایی، رویاهای ورزشی خود را در قاره سبز دنبال نماید. در این میان بسیاری معتقدند که این رژیم تلاش می‌کند تا با استفاده از ورزش به‌عنوان ابزاری برای برندسازی ملی جدید همان مسیر صهیونیستی گذشته را رفته تا جایی که حضور اسرائیل در ورزش اروپا با این اصل سازمان ملل مبنی بر ورزش برای توسعه و صلح پارادوکسی معنادار می‌دانند.

دارت (۲۰۱۷)، در مقاله خود با عنوان کارت قرمز برای اسرائیل-فعالیت‌های ورزشی، پویش حمایت از فلسطین با انجام مصاحبه با ۱۰ فعال حوزه در بحث ورزش و رژیم صهیونیستی، از ورزش به‌عنوان ابزاری برای همبستگی با مردم فلسطین و آگاهی جمعی و افزایش بر اسرائیل استفاده کرده و معتقد است پویش‌های ورزشی مقابله با اسرائیل می‌تواند بیانیه جدیدی باشد و در غیر این‌صورت آنها همان مسیر ضد صهیونیسم قدیم را ادامه خواهند داد. وی معتقد است در تقابل اسرائیلی‌ها و فلسطینی‌ها زمینه مهم برای اظهارات عامه مردم جهان است در میان ورزشکاران و تیم‌های اسرائیلی به دلیل عدم تحقق عدالت در مورد مردم فلسطین در نوک پیکان حملات جامعه جهانی قرار دارند. مک لین^۱ (۲۰۱۴)، به نقش تحریم‌های ورزشی به‌عنوان ابزاری سیاسی پرداخته، یافته‌های پژوهش این پژوهشگر نشان داد که ابر رویدادهای ورزشی مانند جام جهانی فوتبال و بازی‌های المپیک علاوه بر تقویت قدرت نرم باعث شده است که کشورهایی مانند برزیل، چین و افریقای جنوبی انتفاع بیشتری نسبت به سایر کشورها در عرصه بین‌الملل داشته باشند. ویلسون^۲ (۲۰۱۷)، در یادداشتی با عنوان بایکوت‌های ورزشی می‌تواند به فلسطین کمک نماید، به استفاده طرفداران سلتیک اسکاتلند از پرچم فلسطین در بازی با تیم هاپوئل اسرائیل

1- Malcolm MacLean

2- Eoin Wilson

پرداختند که این موضوع موجبات جلب توجه جهانیان گردید. بلکاسترو^۱ (۲۰۲۰)، از ورزش به عنوان اهرمی برای بررسی روابط اسرائیل و فلسطین در بعد از معاهده اوسلو^۲ استفاده کرده است. وی در پژوهش خود با بررسی دو رویداد بزرگ ورزشی؛ (۱) دوچرخه سواری جیرو د ایتالیا^۳، (۲) فوتبال دوستانه آرژانتین و اسرائیل اعتراض خود را به برگزاری این بازی دوستانه در فاصله یک ماه نسبت به رویداد دوچرخه سواری اعلام کرده است. از منظر وی رویدادهای ورزشی پدیده‌ای در جهت عادی سازی رفتار رژیم صهیونیستی در سرزمین‌های اشغالی است. ریچ و سریک^۴ (۲۰۱۹) نیز در مقاله خود به این موضوع پرداختند که چطور ورزش در اوایل دهه ۹۰ میلادی به یک ابزاری پررنگ در ادبیات سیاسی تبدیل شده است. این پژوهشگران بیان می‌دارند ایجاد اسرائیل در ۱۹۴۸ و به دنبال آن اشغال ۷۳ ساله سرزمین فلسطینیان قرارداد شکل گرفته میان اسرائیل و فلسطین را غیرقابل حل کرده است. در این میان اگرچه میان مصر و اردن با اسرائیل صلح شکل گرفته است اما راه‌حل‌های اسرائیل و فلسطین برای رابطه مسالمت‌آمیز با شکست روبه‌رو شده است. رویچ والتر^۵، معتقد است بسیاری از افراد حقیقی به دلیل ترس از برچسب ضد صهیونیسم به‌رغم میل باطنی از اعلام و عدم مقبولیت این رژیم در عرصه جهانی سر باز می‌زنند. دارت (۲۰۱۷)، در مقاله‌ای با عنوان جایگاه اسرائیل در ورزش بین‌الملل، با ارزیابی ادعای مطرح شده توسط دولت اسرائیل و حامیان آن به این نتیجه می‌رسد که هر اقدامی علیه شرکت این کشور در ورزش‌های بین‌المللی عملی ضد یهودی است. این مقاله از بحث‌های داغ پیرامون درگیری‌های اسرائیل/فلسطین، به بحث گسترده‌تری در مورد رابطه بین ورزش و سیاست کمک می‌کند. ریچ^۶ (۲۰۱۸)، در مقاله خود با عنوان تحریم ورزشی اسرائیل در لبنان، چنین تحریم‌هایی ابزاری

1- Francesco Belcastro

۲ - Oslo، نخستین موافقت‌نامه بین حکومت اسرائیل و سازمان آزادی بخش فلسطین (ساف) بود که در سال ۱۹۹۳ به امضای دو طرف رسید. پیمان اسلو تلاشی برای تعیین یک چارچوب مشخص بود که به حل و فصل کامل منازعه اسرائیل و فلسطین بیانجامد.

3- Giro d'Italia

4- Reiche and Sorek

5- Royce Walter

6- Danyel Reiche

ورزش و تئوریت امنیت بین الملل؛ نقش ورزش در توسعه اهداف جنبش تحریم، عدم سرمایه گذاری و بلک‌اوت رژیم صهیونیستی (بی.دی.اس) / محسن بهمنی / رضا صابونیچی / مهدی شریعتی / فیض آبادی

محبوب برای مداخله دولت در ورزش بوده است. مالکوم مک لین (۲۰۱۴)، در مقاله بازبینی و بازنگری تحریم‌های ورزشی: از راگی در برابر آفریقای جنوبی تا فوتبال در اسرائیل بیان می‌دارد، که با استفاده از تجزیه و تحلیل از مبارزات بین‌المللی جنبش‌های ضد آپارتاید علیه تماس ورزشی با جنوب آفریقا و بی.دی.اس، خواستار انزوای دولت اسرائیل برای پیشنهاد نظریه ورزش هستند. دارت (۲۰۱۹)، در مقاله دیگری با موضوع ورزش و سازندگی صلح در اسرائیل/ فلسطین کسانی که در بخش ورزش برای توسعه و صلح (اس.دی.پی)^۱ کار می‌کنند، اغلب ادعا می‌کنند این ورزش است که می‌تواند باعث ایجاد این تغییر شود. این مقاله این ادعا را در متن درگیری بین اسرائیلی‌ها و فلسطینی‌ها با توجه به مؤلفه «صلح» در داخل ارزیابی می‌کند. از سیزده سازمانی که در این منطقه به سازش صلح اشتغال دارند مقاله شناسایی می‌کند و نتیجه گرفته می‌شود که ورزش وسیله مناسبی برای صلح نیست، ایجاد صلح بین اسرائیلی‌ها و فلسطینی‌ها ضروری است زیرا صلح وجود ندارد. اشرف کاگی^۲ (۲۰۱۹)، در مقاله خود با عنوان آزادی علمی، تحریم اسرائیل و آنچه روانشناسان می‌توانند در برابر سیاست عادی‌سازی انجام دهند، بیان می‌دارد که اسرائیل یک کشور آپارتاید است، نیاز به جداسازی اسرائیل از نظر سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و آکادمیک هست و اعتراض به تحریم دانشگاهی اسرائیل یک کاربرد انتخابی از مفهوم آزادی علمی است و بنابراین یک استدلال جعلی به جای نقض آزادی آکادمیک، این تحریم ممکن است احتمال آزادی آکادمیک در اسرائیل-فلسطین را افزایش دهد. بلکاسترو (۲۰۲۰)، در اثری با عنوان ورزش، سیاست و مبارزه بر سر «عادی‌سازی» در اسرائیل و فلسطین پس از اسلو، این مطالعه نشان می‌دهد که رویدادهای ورزشی مورد تجزیه و تحلیل اصلی در استراتژی‌های بازیگران اصلی درگیری است و بنابراین ورزش چگونه می‌تواند ابزاری منحصربه‌فرد برای تحلیل تحولات اخیر در اسرائیل و سرزمین‌های اشغالی فراهم کند. اوین ویلسون (۲۰۱۷)، در مقاله‌ای با موضوع تحریم

1- Sport for Development and Peace

2- Ashraf Kagee

ورزشی می‌تواند به فلسطین کمک کند، آگوست سال گذشته در گلاسکو، طرفداران باشگاه فوتبال سلطیک ده‌ها پرچم فلسطین را در جریان بازی پلی‌آف لیگ قهرمانان مقابل تیم اسرائیلی هاپوئل بیرشوا تکان دادند و توجه جهانیان را به خود جلب کردند. در یکی از جدیدترین مقالات مرتبط با بی.دی.اس، جان دارت (۲۰۲۱)، در مقاله‌ای با عنوان «از فرگوسن تا غزه؛ ورزش، حساسیت سیاسی و درگیری اسرائیل/ فلسطین در عصر سیاه‌پوستان» بیان می‌دارد این دو حادثه، که سازمان‌ها در جهانی فعالیت می‌کنند که ورزش «غیرسیاسی» تلقی می‌شود و برای «بی‌طرفی» تلاش می‌کنند اما در تشخیص ورزش سیاسی نیستند که موقعیت بی‌طرفی را نمی‌توان با موفقیت به دست آورد. این مقاله چالش‌های پیش‌آمده را هنگام تصمیم‌گیری سازمان‌های ورزشی و ورزشکاران‌شان برای انجام یک نوع خاص از سیاست‌های ورزشی ارزیابی می‌کند. زناکیس و لاکاکیس^۱ (۲۰۱۸)، در مقاله خود با عنوان از هاسبارا^۲ تا درگیری ورزشی فلسطین و اسرائیل، معتقدند که این تحلیل نقش ورزش - به‌ویژه فوتبال - را در این زمینه برجسته می‌کند، ملت‌سازی با استفاده از تکنیک‌های نتنوگرافی، تمرکز بر روی مبارزه فلسطین برای تعیین سرنوشت و ملی شدن با تلاش فدراسیون فوتبال فلسطین هژمونی اسرائیل را به چالش بکشد و مستقل از آن عمل کند. آلپرت^۳ (۲۰۱۹)، در مقاله خود با موضوع عدالت اجتماعی، ورزش و یهودیت در بیانیه موضع، به این نتیجه می‌رسد که تعالیم یهودیان در مورد عدالت اجتماعی عبارت است از حداکثر نسبت داده شده به هیلل بزرگ در میشنا^۴ است: که «اگر من برای خودم نباشم، چه کسی برای من خواهد بود؟ اما اگر من فقط برای خودم هستم، من چه هستم؟ و اگر اکنون نیست، چه زمانی است؟» این حداکثر نشان‌دهنده پاسخ یهودیان به تجربه یهودستیزی در زمینه ورزش است، زیرا یهودیان با اعتراض، سازگاری فرهنگی و تحریم برای خود ایستادگی کرده‌اند.

1- Demetrius Zenakis and Nikos Lakakis

2- Hasbara

3- Alpert

4- Mishnah

روش‌شناسی پژوهش

هدف از پژوهش حاضر بررسی کارکرد ورزش در تحقق اهداف جنبش بی.دی.اس است؛ پژوهش حاضر به لحاظ هدف کاربردی و به لحاظ نحوه گردآوری داده‌ها کیفی (توصیفی-تحلیلی) است؛ جامعه آماری شامل تمامی متون مرتبط با حوزه جنبش بی.دی.اس، ورزش و رژیم صهیونیستی و نمونه آماری برابر با ۷۱ اثر منتخب در آن هست.

یافته‌های پژوهش

یافته‌های پژوهش حاضر نشان دادند که ورزشکاران ۲۳ کشور مسلمان به‌واسطه تجاوز این رژیم به خاک مردم فلسطین از حضور در برابر نمایندگان رژیم صهیونیستی در عرصه بین‌الملل خودداری و در کشورهای غیرمسلمان نیز به‌واسطه زیر پا گذاشتن حقوق بشر بسیاری از چهره‌های مشهور ورزشی از فضای ورزش به عنوان اهرمی برای افزایش فشار بر سیاست ضدانسانی رژیم صهیونیستی استفاده می‌نمایند که به اهم آنها اشاره شده است.

الف) تجربیات ورزشکاران ایرانی در مواجهه با نمایندگان رژیم صهیونیستی

جامعه ورزش، اما در مبارزه با رژیم جعلی و غاصب صهیونیستی در تمام سال‌های بعد از انقلاب پرچمدار بوده و ورزشکاران ایران در میادین مختلف از مبارزه با ورزشکاران این کشور جعلی خودداری کرده‌اند. ورزشکارانی که مدال را با آرمان‌ها تاخت زده‌اند و از موفقیت برای هدفی والاتر چشم پوشیده‌اند.

سوابق و پیامدهای رویارویی / عدم رویارویی ورزشکاران ایرانی با نمایندگان اسرائیلی (منابع پژوهش)

رشته ورزشی	سال	نماینده / ورزشکار	پیامد
کشتی	۱۳۶۱	بیژن سیفی خانی	رویارویی با نماینده اسرائیل و دستور بازگشت کاروان از سوی وزیر خارجه وقت
فوتبال	۱۳۷۹	مهرداد میناوند	بازی با هاپوئل ^۱ اسرائیل در لباس تیم اشتروم گراتس ^۲ اتریش؛ عذرخواهی وی از فدراسیون فوتبال ایران
فوتبال	۱۳۸۳	وحید هاشمیان	عدم رویارویی با تیم مکابی ^۳ رژیم صهیونیستی در بازی رفت و برگشت در لیگ قهرمانان اروپا
بسکتبال	۱۳۸۴	تیم بسکتبال	عدم اعزام به رغم انتظار ۵۸ ساله برای حضور بسکتبالیست‌های ایرانی به دلیل هم‌گروهی با اسرائیل
جودو	۱۳۸۴	وحید سرلک	پناهندگی وحید سرلک به آلمان پس از اجبار وی به عدم رویارویی با نماینده اسرائیل
فوتبال	۱۳۸۴	اشکان دژاگه	انصراف از حضور در تل‌آویو در غالب تیم فوتبال زیر ۲۱ سال آلمان
تکواندو	۱۳۸۵	غلامحسین ذوالقدر	به دلیل حضور ورزشکار اسرائیلی روی سکوی قهرمانی قرار نگرفت.
تنیس روی میز	۱۳۸۶	فرخنده سلیمانی	انصراف داور ایرانی از قضاوت نماینده اسرائیل
فوتبال	۱۳۸۸	محمد عظیم‌زاده	ارسال پیام تبریک الکترونیک مسئول بینالملل فدراسیون فوتبال ایران برای همتای اسرائیلی، که در نهایت به استعقای وی از پست خود انجامید.
شمشیربازی	۱۳۸۹	حسین عابدی، محمد قنبری و حسین ابراهیمی	حذف از مسابقات به دلیل عدم رویارویی در اسلحه‌های اپه و فلوره
شطرنج	۱۳۹۰	احسان قائم‌مقامی	حذف از مسابقات کورسیکا فرانسه به دلیل عدم رویارویی با نماینده اسرائیل
کشتی	۱۳۹۰	بشیر باباجان‌زاده	حذف از مسابقات بین‌المللی باکو

1- Hapoel

2- Strom Gratz

3- Maccabi

وزنه برداری	۱۳۹۰	حسین خدادادی	نایب قهرمانی و قرار گرفتن بر روی سکو در حالیکه نماینده اسرائیل قهرمان گردید؛ محرومیت مادام العمر از حضور در مسابقات
شمشیر بازی	۱۳۹۱	مجتبی عابدینی	حذف از مسابقات جهانی کاتانایای ایتالیا
فوتبال	۱۳۹۰	تیم کارگری نیشکر امیر کبیر خوزستان	رویارویی با نماینده کارگری رژیم صهیونیستی و انصراف از مسابقات کارگری در کشور لتونی
کشتی	۱۳۹۰	محسن حاجیپور	حذف از مسابقات جهانی استانبول
تیراندازی	۱۳۹۳	حسین باقری	تیراندازی در حضور ورزشکار اسرائیلی و کسب مدال؛ انتقاد با تیتراژ «مدالی که بوی خون می دهد»
فوتبال	۱۳۹۶	تیم فوتبال	تقابل دو ملی پوش ایرانی احسان حاجی صفی و مسعود شجاعی تیم پانیونیوس ^۱ یونان با مکابی رژیم صهیونیستی؛ خط خوردن از تیم ملی به دلیل زیر پا گذاشتن خطر قرمزهای نظام (معاون قهرمانی وزارت ورزش)
شطرنج	۱۳۹۶	برنا درخشانی	اخراج از تیم ملی به دلیل رویارویی با ورزشکار اسرائیلی
کشتی	۱۳۹۷	علیرضا کریمی	حذف از مسابقات جهانی کشتی و راه اندازی کمپین نه به «باید بازی»
شطرنج	۱۳۹۷	آرین غلامی	عدم رویارویی در مسابقات جهانی سوئد
جودو	۱۳۹۸	محمد بریمانلو	عدم اعزام به مسابقات جهانی ۲۰۱۹ ژاپن به دلیل رویارویی احتمالی با نماینده اسرائیل در دور اول؛ خداحافظی از تیم ملی
جودو	۱۳۹۸	سعید ملایی	باخت عمدی در مرحله نیمه نهایی؛ تعلیق فدراسیون جودو، محرومیت مادام العمر رئیس فدراسیون جودو و شرکت او در بازی های المپیک ۲۰۲۰ با پرچم پناهندگان المپیک
شنا	المپیک ۲۰۰۸	محمد علیرضایی	به رغم کسب تنها سهمیه واقعی شنا ایران در بازی های المپیک در خط شروع به دلیل حضور نماینده اسرائیل قرار نگرفت.
جودو	المپیک ۲۰۰۴	آرش میراسماعیلی	حذف او از مسابقات در حالیکه نشریه آمریکایی او را بخت illustrated نخست قهرمانی می دانست.

المپیک ۲۰۰۸	تیم بسکتبال	دست دادن بازیکنان ایرانی با مربی اسرائیلی تیم روسیه در پایان بازی؛ احضار بازیکنان به سازمان تربیت بدنی	بسکتبال
المپیک ۲۰۰۸	مسعود اشرفی	انداختن مدال به گردن ورزشکار اسرائیلی و استعفا از سمت خود	پارالمپیک
المپیک ۲۰۰۸	محمدرضا مینوکه	داوری جودو بین نماینده اسرائیل و روسیه که منجر به باخت نماینده روسیه گردید؛ محرومیت مادام العمر داوری ایرانی از سوی فدراسیون جودو ایران	جودو
المپیک ۲۰۱۲	جواد محجوب	عدم اعزام به دلیل حضور نماینده اسرائیل در وزن او	جودو
المپیک ۲۰۱۶	علیرضا خجسته	عدم اعزام به مسابقات به رغم حذف نماینده اسرائیل در دور اول	جودو

ب) تجربیات جهانی ورزش در توسعه اهداف جنبش بی.دی.اس

آنچه مسلم است برخورداری از اشتراک دینی با مردم فلسطین یکی از مهم ترین دلایل برای حمایت ایران از مردم این کشور است که موضع گیری های سیاسی- ورزشی برای اعتراض به جنایت های رژیم اشغالگر قدس را موجب شده است اما علاوه بر ورزشکاران ایرانی، هستند ورزشکارانی از دیگر کشورها که اتفاقاً به لحاظ دینی و مذهبی یا حتی نژادی هیچ نقطه اشتراکی با فلسطین ندارند اما حامی مردم مظلوم این کشور می باشند و با اقدام خود آن را اعلام کرده اند چون موضع آنها شرافت و انسانیت است و بر همین اصل مخالف اقدامات خونین و اشغالگرانه اسرائیل هستند.

سوابق و پیامدهای عدم رویارویی و حمایت ورزشکاران غیرایرانی در مقابل رژیم صهیونیستی

ورزشکار	رشته ورزشی	سال	کشور	پیامد
ادین هازارد ^۱	فوتبال	۲۰۱۲	بلژیک	وی به برگزاری جام ملت‌های اروپا زیر ۲۱ سال در فلسطین اشغالی واکنش نشان داد و دلیل این مخالفت حملات نظامیان رژیم صهیونیستی به غزه در طول برگزاری مسابقات بود.
کریستیانو رونالدو ^۲	فوتبال	۲۰۱۴	پرتغال	او در پایان بازی پرتغال با رژیم صهیونیستی در رقابت‌های انتخابی جام جهانی ۲۰۱۴، حاضر به تعویض پیراهنش با بازیکن تیم مقابل نشد و گفت: پیراهن خود را با افراد قاتل عوض نخواهم کرد.
جیان لوییجی بوفون ^۳	فوتبال	۲۰۱۴	ایتالیا	وی با انداختن شالی بر گردن، حمایت خود از مردم فلسطین را اعلام کرد. پیش‌تر هم در فصل ۲۰۰۹-۲۰۱۰ لیگ قهرمانان اروپا در بازی یوونتوس با مکابی حیفا، نماینده اسرائیل، از دست دادن با داویدوویچ ^۵ ، کاپیتان تیم اسرائیلی خودداری کرد.
سفیان فغولی ^۶	فوتبال	۲۰۱۴	الجزایر	اعتراضش را به کشتار مردم بی‌گناه در غزه نشان داد و به همراه دیگر بازیکنان تیم ملی الجزایر در جام جهانی ۲۰۱۴ برزیل تمام پاداش ۹ میلیون یورویی فیفا را به مردم غزه اهدا کرد.

1- Edin Hazard

2- Cristiano Ronaldo

3- Gian Luigi Buffon

4- Maccabi

5- Davidovic

6- Sofiane Feghouli

او به حملات هوایی نیروهای صهیونیستی واکنش نشان داد و گفت: جهان در سکوت به تماشای این بی‌عدالتی و کشتار کودکان فلسطینی نشسته است.	فرانسه	۲۰۱۴	فوتبال	فردریک کانوته ^۱
در توییتر خود نوشت: آیا جام جهانی واقعا مهم‌تر از فلسطین است؟ عشق، سلامت و ایمنی این مردم، همه لغو شده است.	انگلیس	۲۰۱۴	فوتبال	ریو فردیناند ^۲
در سفری که دولت اسرائیل برای لیگ ان اف ال ^۴ تدارک دیده بود، شرکت نکرد و گفت می‌خواهد صدای افراد خاموش باشد.	امریکا	۲۰۱۷	فوتبال امریکایی	مایکل بنت ^۳
از تصمیم هم‌تیمی خود (مایکل بنت) حمایت کرد و گفت همراه او خواهد بود.	امریکا	۲۰۱۷	فوتبال امریکایی	کنی استیلز ^۵
وی در حاشیه بازی فینال جام جهانی ۲۰۱۸ در روسیه گفت: هرگز از موضع خود مقابل اسرائیل کوتاه نمی‌آیم و شالی منقش به پرچم فلسطین را به نشانه حمایت از آنها بالای سر برد.	آرژانتین	۲۰۱۸	فوتبال	دیه‌گو آرماندو مارادونا ^۶
وی با کشتی‌گیر اسرائیلی در مسابقات قهرمانی جهان فزاقستان بازی نکرد، عمر اسکندرانی ^۸ رئیس فدراسیون کشتی لبنان گفت: فدراسیون به هر شکل ممکن رقابت با ورزشکاران اسرائیلی را پذیرفته نمی‌داند و عادی‌سازی روابط با رژیم اسرائیل در فدراسیون لبنان جایی ندارد.	لبنان	۲۰۱۹	کشتی	ابی نادر ^۷

1- Frederick Canute

2- Rio Ferdinand

3- Michael Bennett

4- NFL

5- Kenny Steels

6- Diego Armando Maradona

7- Abi Nader

8- Omar Eskandarani

طارق حمدی ^۱	کاراته	۲۰۱۹	عربستان	در رقابت های لیگ برتر کاراته وان اتریش از رویارویی با نماینده اسرائیل امتناع کرد.
فادی الکبی ^۲	کشتی	۲۰۱۹	لبنان	در مسابقات کشتی قهرمانی اروپا، فادی الکبی داور بین المللی کشتی لبنان از قضاوت مسابقه بازیکن اسرائیلی در رومانی انصراف داده بود.
فرانک ربری ^۳	فوتبال	۲۰۲۱	فرانسه	با انتشار عکسی و باز نشر عبارت زندگی فلسطینیان اهمیت دارد در فضای مجازی از مردم این کشور حمایت کرد.
لوئیس خیمنز ^۴	فوتبال	۲۰۲۱	شیلی	به همراه هم بازی های خود در حمایت از مردم فلسطین با چفیه فلسطینی ها وارد زمین بازی شد و اقدام وحشیانه نظامیان صهیونیست در قبال مردم مظلوم فلسطین را محکوم کرد.
اشرف حکیمی ^۵	فوتبال	۲۰۲۱	مراکش	او در توثیت خود از هشتگ فلسطین را آزاد کنید، استفاده کرد و به همراه بازیکنان دو تیم العربی و السد با در دست داشتن پرچمی با شعار «فلسطین در قلب ماست» از فلسطین حمایت و حملات رژیم صهیونیستی را محکوم کردند.
نورالدین امرابط ^۶	فوتبال	۲۰۲۱	مراکش	به همراه هم تیمی خود عبدالرزاق حمدالله ^۷ و حکیم زیاش ^۸ ستاره چلسی و زکریا لیض ^۹ ستاره مراکشی آژاکس ^{۱۰} حملات این رژیم را محکوم کردند.

1- Tariq Hamdi

2- Fady Alkby

3- Frank Ribery

4- Louis Jimenez

5- Ashraf Hakimi

6- Nordin Amrabat

7- Abderrazak Hamdallah

8- Hakim Ziyech

9- Zakaria Labyad

10- Ajax

وی ضمن محکوم کردن اتفاقات رخ داده و کشتار مظلومانه مردم فلسطین، گفته است: «قلب من و روح من و حمایت من برای مردم فلسطین»	مصر	۲۰۲۱	فوتبال	محمد الننی ^۱
او حملات رژیم اشغالگر قدس را محکوم کرد و با انتشار عکسی از پرچم فلسطین، خواستار آزادی مسجدالاقصی شد.	الجزایر	۲۰۲۱	فوتبال	ریاض محرز ^۲
تصویری از مسجدالاقصی را منتشر کرد و آیه کریمه زیر را نوشت: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ» به معنی «ای مردم! وعده خداوندی حق است؛ پس زندگی دنیا شما را فریب ندهد و مبادا (شیطان) فریبکار شما را فریب دهد و به (کرم) خدا مغرور سازد».	سنگال	۲۰۲۱	فوتبال	مامه بابا تیام ^۳
من از تمام رهبران جهان از جمله نخست‌وزیر انگلیس، کشوری که به مدت چهار سال خانه من بوده است می‌خواهم با تمام توان هر کاری که می‌تواند برای پایان دادن به خشونت و کشتار مردم بی‌گناه فلسطین انجام دهند.	مصر	۲۰۲۱	فوتبال	محمد صلاح ^۴
با انتشار تصویری از بیت المقدس در توئیترش، حملات رژیم صهیونیستی را محکوم و از مردم فلسطین اعلام حمایت کرد.	سنگال	۲۰۲۱	فوتبال	سادیو مانه ^۵
برای روبه‌رو نشدن با نماینده رژیم صهیونیستی از حضور در مسابقات جودوی المپیک ۲۰۲۰ توکیو در وزن ۷۳- کیلوگرم انصراف داد.	سودان	۲۰۲۱	جودو	محمد عبدالرسول ^۶

1- Mohamed Naser Elsayed Elneny

2- Riyad Karim Mahrez

3- Mame Baba Thiam

4- Mohamed Salah Hamed Mahrous Ghaly

5- Sadio Mané

6- Mohamed Abdalarasool

فتحی نورین ^۱	جودو	۲۰۲۱	الجزایر	برای روبه‌رو نشدن با نماینده رژیم صهیونیستی از حضور در مسابقات جودوی المپیک ۲۰۲۰ توکیو در وزن ۷۳- کیلوگرم انصراف داد.
عبدالله منیاتو ^۲	هنرهای رزمی	۲۰۲۱	لبنان	پس از اینکه طبق قرعه کشی در مسابقات جهانی هنرهای رزمی در بلغارستان متوجه شد باید در برابر حریفی از رژیم صهیونیستی قرار بگیرد، حاضر به مسابقه نشد.
مسوت اوزیل ^۳	فوتبال	۲۰۲۱	آلمان	او به همراه بازیکنان دیگر تیم فرباغچه ترکیه پیش از شروع مسابقه با سیوا اسپور در لیگ ترکیه با پوشیدن پیراهنی که روی آن پرچم ترکیه و فلسطین نقش بسته بود؛ با جمله «فلسطین را آزاد کنید» به استقبال شروع مسابقه رفت.

در کنار فعالیت‌های حقیقی ورزشکاران نهادهای حقوقی ورزش نیز در جهان امروز تلاش دارند تا با استفاده از رویدادهای ورزشی پرطرفدار مانند فوتبال از بستر رسانه برای آگاهی‌بخشی نسبت به جنایات این رژیم در سرزمین‌های اشغالی استفاده کنند که از آن جمله می‌توان به حمایت باشگاه لیسترسیتی^۴ در جشن قهرمانی این تیم در سال ۲۰۲۱ حمایت باشگاه فرباغچه ترکیه با رونمایی از تصویر مسجدالاقصی در ورزشگاه خود با شعار (ما ۹۰ دقیقه با شما هستیم) و حمایت تیم ملی قطر با بنر ابتدای بازی با عنوان «فلسطین فی قلوبنا» اشاره کرد.

نتیجه‌گیری

چالش‌های جمهوری اسلامی ایران به‌ویژه در یک‌دهه اخیر در مواجهه با نمایندگان ورزش

1- Fethi Nourine

2- Abdallah Manyatu

3- Mesut Özil

4- Leicester City

رژیم صهیونیستی در عرصه بین‌الملل مسائل و مصائب بسیاری را برای ورزش ایران به همراه داشته است که از جمله آنها می‌توان به مهاجرت نخبگان ورزشی کشور، محرومیت از حضور در رویدادهای بزرگ ورزشی و مجامع نهادهای بین‌المللی ورزش، و در نهایت استفاده ابزاری این رژیم از ورزش به منظور کسب پرستیز بین‌المللی و قرار گرفتن بر روی نقشه جهانی بوده است؛ پژوهش حاضر تلاش داشت تا با استفاده از تجربیات جهانی سایر کشورها و ادبیات‌سازی پیرامون نحوه مواجهه سایر ورزشکاران و کشورهای مسلمان با نمایندگان رژیم صهیونیستی به ارائه راهکارهایی پیرامون این معضل جهانی بپردازد.

با نگاه دقیق به دیپلماسی ورزش رژیم صهیونیستی به خوبی می‌توان دریافت که تلاش این رژیم برای استفاده از ورزش با فعالیت‌هایی مانند برگزاری المپیک مکابیا^۱ به خدمت گرفتن ورزشکاران نخبه سایر کشورها حضور در مسابقات فوتبال اروپا و غیره سبب شده تا ورزش بین‌الملل عرصه‌ای برای تحت فشار قرار دادن و هجوم به مشروعیت این رژیم در سرزمین فلسطین باشد. درواقع اگر سه مرحله، ۱- پذیرش و ایجاد روابط امنیتی و پنهانی ۲- عادی‌سازی روابط در فضای نخبگانی و ۳- حساسیت‌زدایی اجتماعی را به عنوان گام‌های این رژیم در فرآیند عادی‌سازی روابط خود با کشورهای مسلمان و عرب‌زبان در نظر بگیریم، ورزشکاران و رویدادهای ورزشی نقش مهمی در تحقق مراحل دوم و سوم این رژیم داشته‌اند؛ با رویارویی ورزشکاران سایر کشورها با نمایندگان خود از حساسیت موضوع کاسته‌اند. در این میان با باور قلبی بسیاری از ورزشکاران مانند رونالدو، بوفون و غیره سیاست‌های به‌جای بسیاری از کشورها مانند مالزی و الجزایر ورزش عرصه‌ای جهانی برای تبدیل این فرصت به تهدید برای رژیم صهیونیستی شده است.

تلاش رژیم صهیونیستی در عرصه بین‌الملل برای موجه نشان دادن موجودیت خود با چالش‌ها و تنگناهای مختلفی روبه‌رو شده است؛ درواقع ورزش به عنوان یکی از درشت‌مؤلفه‌های قدرت

۱- المپیک است که با حمایت انجمن جهانی مکابیا (Maccabi World Union) با حضور بیش از ۶۰ کشور ۴۵۰ باشگاه و ۴۰۰ هزار نفر از یهودیان سراسر جهان در چهار گروه آزاد، جوانان، حرفه‌ای و پارالمپیک‌ها برگزار و بیست و یکمین دوره این مسابقات قرار است برای اولین بار در بیت المقدس برگزار گردد.

هوشمندانه قرن حاضر، به واسطه مخاطب میلیاردي خود براي اين رژيم به منزله شمشير دولبه عمل کرده است. از يك سو تلاش اين رژيم براي به خدمت گرفتن ورزشكاران ساير ملت‌ها مانند كشورهاي آسيای ميانه براي هويت بخشي به خود و از سوي ديگر اعلام انزجار سفيران بين‌المللي ورزش دنيا مانند رونالدو، كانوته، بوفون، محمد صلاح و غيره از فعاليت‌هاي ضدانساني اين رژيم و به‌طور خاص ورزشكاران ۲۳ كشور مسلمان سبب شده تا ورزش به عنوان يكي از اهرم‌هاي تقويت انزوای بين‌المللي اسراييل و جنبش بي.دي.اس نقشي پررنگ ايفا نمايد. در واقع تحريم و عدم حضور ورزشكاران مسلمان و جهان عرب در برابر نمايندگان رژيم صهيونيستي را مي‌توان حقيقي اعتراضی به غيرقانونی بودن و نامشروع بودن مشروعيت اين رژيم و نقض گسترده حقوق بشر دانست که باتوجه به جذابيت و اثرگذاري ورزش بر مردمان جهان نقش به‌سزايی در تحقق اهداف جنبش بي.دي.اس دارد.

رژيم صهيونيستي در سال‌هاي اخير تلاش کرده است تا با همراه‌سازي نهادهای بين‌المللي ورزشی مانند كميتۀ بين‌المللي المپيك و استناد به قوانين بين‌المللي ورزش و در راس آن منشور المپيك بحث ورزش و سياست را از يکديگر منفک کند؛ اما حافظه تاريخی مردمان جهان به‌ويژه ۲۳ كشور عرب زبان سبب شده تا اين رژيم پس از گذشت قريب به نيم قرن حضور در رویدادهای بين‌المللي ورزشی مورد اعتراض ورزشكاران مختلف قرار بگيرد که در جديدترين آنها جودوکار الجزايری و سودانی پس از عدم رويارویی با نمايندگان اين رژيم در المپيك ۲۰۲۰ توکیو، علت آن را آلوده نکردن دستان خود با لمس نماينده اين رژيم اعلام می‌نمايند. پس از اين اظهارنظر جودوکار الجزايری، در بزرگ‌ترين رویداد جهان (بازی‌های المپيك که با حضور ۲۰۶ دولت و ملت برگزار می‌شود) روزنامه عبری يديعوت آحارونوت^۱ در سرمقاله خود نوشت:

«دشوار است که بفهميم چگونه به اين وضعيت رسيده‌ايم که در آن سخن گفتن تا اين اندازه آزاد است. چگونه ممکن است اين مسائل پشت‌سرهم اتفاق بيافتد. ورزشكاران اين كشورهاي

عربی ثابت کرده‌اند اسرائیل از نظر آنها وجود ندارد».

باتوجه به اجرای ناقص این سیاست در ورزش جمهوری اسلامی ایران فرسودگی و عدم تحقق اهداف اصلی این سیاست برای جمهوری اسلامی ایران می‌تواند در آینده‌ای نزدیک چالش‌هایی را برای ورزش ایران فراهم سازد که به نظر می‌رسد هم‌سوسازی اقدامات ورزشی در راستای تحقق اهداف جنبش بی.دی.اس نیاز به بازبینی در برخی از برنامه‌ها داشته که از آن جمله می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- تلاش برای پررنگ کردن اقدامات ضد صهیونیستی ورزشکاران نخبه دنیا
- استفاده از فضای تبلیغاتی ورزش کشور برای توسعه دانش سیاسی ورزشکاران و هواداران از جنایات این رژیم
- پیگیری همه‌جانبه و همراهی سایر دستگاه‌های اجرایی کشور با ورزش به منظور تحریم و بایکوت چندجانبه
- تلاش برای تاسیس جنبش متناظر با بی.دی.اس در فضای ورزشی جهان و افزایش فشارها با استفاده از فضای قدرت نرم و به‌خصوص رسانه
- درنهایت ارائه برنامه و بسترهای تشویقی مناسب و احترام به رای ورزشکار و انتخاب آزاد وی در همراهی با این جنبش

فهرست منابع:

- ۱- آران، گیدئون (۱۳۷۸)، بنیادگرایی صهیونیستی یهود: گروه مؤمنان در اسرائیل (گوش امونیم)، ترجمه احمد تدین، تهران: نشر هرمس.
- ۲- افتخاری، اصغر (۱۳۷۹)، «امنیت در حال گذار: تحول معنای امنیت در قرن بیستم و یکم»، فصلنامه مطالعات راهبردی، سال سوم، شماره ۱۰، صص: ۲۸-۴۷.
- ۳- ایزدی، فؤاد؛ فاطمه شفیعی سروستانی و سعیدرضا عاملی (۱۳۹۳)، «کشمکش بر سر برندسازی رژیم اشغالگر صهیونیستی در آمریکا؛ مطالعه موردی جنبش بی.دی.اس و دانشگاه هرتزیای رژیم صهیونیستی»، دو فصلنامه دانش سیاسی، شماره ۲، پیاپی ۲۰، پاییز و زمستان، صص ۱۷۴-۱۴۹.
- ۴- خبرگزاری بین المللی قدس (۱۳۹۸)، <http://qodsna.com/fa/333470>
- ۵- خبرگزاری تسنیم (۱۳۹۸)، از بایکوت ورزشی رژیم اسرائیل تا ضعف دیپلماسی ورزشی، <https://www.tasnimnews.com/fa/news/1398/07/07/2107590/>
- ۶- خبرگزاری مهر (۱۴۰۰)، اقدام ورزشکار لبنانی علیه رژیم صهیونیستی، <https://www.mehrnews.com/news/5269806/>
- ۷- شریعتی فیض آبادی، مهدی (۱۳۹۹)، «جمهوری اسلامی ایران و رژیم صهیونیستی؛ دوگانه ورزش در عرصه بین الملل»، فصلنامه مطالعات راهبردی، شماره ۹۰، صص: ۲۱۶-۲۱۳.
- ۸- فایضی، محسن (۱۳۹۸)، استفاده ابزاری رژیم صهیونیستی از ورزش؛ تحریم ورزش اسرائیل راهکاری که مسئولان ورزش به فکر نیستند، جام جم آنلاین، <http://jamejamonline.ir/online/3909597057200262625>
- ۹- فایضی، محمدمحسن (۱۳۹۷)، دیپلماسی ورزشی رژیم صهیونیستی، اندیشکده راهبردی تبیین، <http://tabyincenter.ir/28541>
- ۱۰- مهدی زاده سراج، الهه و امیر دبیری مهر (۱۳۹۹)، «جنبش جهانی تحریم اسرائیل؛ ماهیت، اهداف، دستاوردها و ارائه راهبردهای تبلیغی»، پژوهشنامه رسانه بین الملل، سال پنجم، شماره پنجم، بهار و تابستان ۱۳۹۹، ۱۳۷-۱۱۱.
- ۱۱- نیکو، حمید و مرتضی سولیمی (۱۳۹۶)، «جایگاه برنامه هسته‌ای ایران در دکترین امنیتی رژیم صهیونیستی فصلنامه مطالعات روابط بین الملل»، سال دهم، شماره ۳۷، بهار ۱۳۹۶، ۱۳۷-۱۷۱.
- ۱۲- وبسایت مدال (۱۳۹۷)، از کی قرار شد با اسرائیل بازی نکنیم؟ <https://medal1.com/35671>
1. Alexander L. George (1991), "Forceful Persuasion: Coercive Diplomacy as an Alternative to War", US, United States Institute of Peace.
2. Atzmona, K (2005) "Tearfully but Forcefully, Israel Removes Gaza Settlers", Available at: <https://www.nytimes.com/2005/08/18/world/middleeast/tearfully-but-forcefully-israel-removes-gaza-settlers.htm>
3. Barghouti, O (2011), "Boycott, Divestment, Sanctions: The Global Struggle

for Palestinian Rights (Ultimate Series)", US, Haymarket Books; First Thus edition.

4. Bronstein, A (2018), "What's Wrong with Accusing Stephen Hawking of fd.nd. as Hypocrisy", Available at: <https://blogs.timesofisrael.com/whats-wrong-with-accusing-stephen-hawking-of-fd.nd.hs-hypocrisy/>

5. Dart J. Israel and a sports boycott: Antisemitic? Anti-Zionist? International Review for the Sociology of Sport. 2017;52(2):164-188. doi:10.1177/1012690215583482

6. Demetrios Xenakis & Nikos Lekakis (2018) From Hasbara to the Palestine-Israel Sport Conflict, Diplomacy & Statecraft, 29:2, 328-351, DOI: 10.1080/09592296.2018.1453984

7. Demetrios Xenakis & Nikos Lekakis (2018) From Hasbara to the Palestine-Israel Sport Conflict, Diplomacy & Statecraft, 29:2, 328-351, DOI: 10.1080/09592296.2018.1453984

8. Eglash, R (2017) "Is Israel an 'apartheid' state? This U.N. report says yes", Available at: <https://www.washingtonpost.com/news/worldviews/wp/2017/03/16/israel-an-apartheid-state-this-u-n-report-says-yes/>

9. Eid, B (2016), "The Palestinian Case Against ی.ا.ی.د", Available at: <https://www.washingtoninstitute.org/policy-analysis/view/the-palestinian-case-against-ی.ا.ی.د>

10. Francesco Belcastro (2020) Sport, politics and the struggle over 'normalization' in post-Oslo Israel and Palestine, Mediterranean Politics, DOI: 10.1080/13629395.2020.1845938

11. Jon Dart (2017) Showing Israel the red card. Activists engaged in pro-Palestinian sport-related campaigns, International Journal of Sport Policy and Politics, 9:3, 521-539, DOI: 10.1080/19406940.2017.1292303

12. Jon Dart (2019) Sport and Peacebuilding in Israel/Palestine, Journal of Global Sport Management, DOI: 10.1080/24704067.2019.1604073

13. Jon Dart (2021) From Ferguson to Gaza. Sport, political sensibility, and the Israel/Palestine conflict in the age of Black Lives Matter, European Journal for Sport and Society, DOI: 10.1080/16138171.2021.1917183

14. Kagee A. Academic freedom, the boycott of Israel, and what psychologists can do: against the politics of normalization. South African Journal of Psychology. ۵۰

2020;50(2):218-227. doi:10.1177/0081246319882527

15. Lewis, P (1991),” U.N. Repeals Its ‘75 Resolution Equating Zionism with Racism”, Available at:<https://www.nytimes.com/1991/12/17/world/un-repeals-its-75-resolution-equating-zionism-with-racism.html>
16. Malcolm MacLean (2014) Revisiting (and Revising?) Sports Boycotts: From Rugby against South Africa to Soccer in Israel, *The International Journal of the History of Sport*, 31:15, 1832-1851, DOI: 10.1080/09523367.2014.934680
17. Rebecca T. Alpert (2019) Social Justice, Sport and Judaism: A Position Statement, *Quest*, 71:2, 138-149, DOI: 10.1080/00336297.2018.1547650
18. Reiche, Danyel. “Not Allowed to Win: Lebanon’s Sporting Boycott of Israel.” *The Middle East Journal* 72.1 (2018): 28-47.
19. The Atlantic (2019), “Trump Has Enabled Israel’s Antidemocratic Tendencies at Every Turn”, Available at: <https://www.theatlantic.com/politics/archive/2019/08/israel-bans-omar-tlaib/596167/>
20. Wilson, E. (2017). Sporting boycotts can help Palestine. *Green Left Weekly*, (1131), 21. <https://search.informit.org/doi/10.3316/informit.734417005901888>
21. movement (2020 b),”Why boycott Israeli universities?” Available at: <https://www.movement.net/academic-boycott#tab1>